

Urania Bulletin

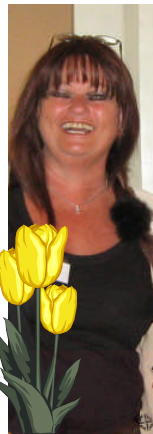
Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 10 – Våren 2010

Våren 2010

*La oss se bakover med Forståelse –
framover med Tro
og rundt oss med Kjærlighet*

Leder - Overmester har ordet!

For en tid tilbake fikk jeg 6 spørsmål ifra redaksjonskomiteen. Svarene ønsker jeg å dele med mine kjære søstre i Urania. I tillegg så oppfordrer jeg dere alle til å komme med tilbakemeldinger til meg. Det er faktisk den eneste måten vi kan bli bedre på.

Konstruktiv kritikk er meget kjærkomment.

Nå har vi også kommet godt i gang med vårterminen. Mye har skjedd og mye kommer helt sikkert til å skje. Det har til tider vært en ganske så tøff periode. Men – mine søstre – nå står faktisk påsken for tur. Jeg kan bare oppfordre dere alle til å nyte velfortjente fridager. Lad batteriene deres – og kom friske og uthvilte tilbake etter påsken. For min del så har jeg faktisk bedt til høyere makter om å få en påske fri for sne og snemåking.

God påske til dere alle!

6På

1. Hva mener du er den viktigste oppgaven du har i ditt embete?

Det er selvfølgelig å følge alle lover og regler som påhviler en OM å følge. Det er faktisk ganske så mye en må passe på som skal gjennomføres inne i logesalen i tillegg til ritualene. Utover det rent ritualmessige så har vi også diverse dager som skal minnes. Selve møtet inne i logesalen bør ikke trekkes ut da dette vil gå utover det sosiale på ettermøtene. Det skal også utarbeides en handlingsplan (kortsiktig) og en langtidsplan for logen som også skal være en rettesnor. I tillegg så skal jeg jo lede alle sammen etter beste evne – det være seg kollegium, embetsmennene og samtlige søstre.

Jeg skal jo gå i spissen for hele logen og ønsker å gjøre dette på en verdig og fin måte. Søstrene skal vite at jeg er der for dem til enhver tid – 24 timer i døgnet om det måtte være slik. Jeg ønsker å være åpen for råd og innspill.

Uten søstrene så har vi jo ikke noen loge. Kanskje vi også må kunne se på litt nytt innhold i noen av komiteene. Sosialkomiteen har allerede kommet med et flott forslag å innføre ”idé-klubben” igjen.

2. Hvilke konkrete planer har du for å gjennomføre dette?

Som nevnt under pkt 1 så utarbeides det en handlingsplan som skal være en rettesnor for oss alle sammen. Den skal jo være med å hjelpe oss til å få til et meningsfullt logeliv. En tanke jeg har er å kanskje utforme et helt enkelt spørreskjema som kan si noe om hva den enkelte søster savner. Hva de ønsker at jeg som OM (eller logen) kan være bedre på / bli bedre på – kanskje hele kollegiet for den saks skyld. Det er utrolig viktig at søstrene blir hørt i sine ønsker.

3. Hva tror du er viktigst – for at søstrene skal trives i logen?

Det viktigste for søstrene – tror jeg – er at de får noe tilbake av logen. Ikke bare vennskap og sosiale happeninger, men også åndelig påfyll i form av for eksempel et foredrag eller etisk post. (Her har jeg ikke vært den aller beste!) Jeg mener også at vi kan trekke veksler på søstrene. Alle skal føle at de betyr noe. At logen fremdeles har bruk for dem uansett alder og uansett hvilke eller hvilket embete den enkelte har hatt eller om hun ikke har hatt noe embete. Vi er alle søstre på lik linje uansett rang.

4. Hva må gjøres for å styrke ettermøtene?

Av og til bør vi ha et program på ettermøtene. Vi skal ikke bare være en ”syklubb” uten at det er negativt. Kanskje vi kan sende en stafettpinne rundt hvor den enkelte kan fortelle litt om seg selv. Noen har helt sikkert ”skjulte talenter” som de kan dele med oss. Kanskje en skriver dikt, en annen driver med blomsterdekorasjoner og kan fortelle litt om hvordan man skal sette opp en slik.... Vi kunne jo kalle dette for søstrenes 5 minutter! Dette for å nevne noe. Jeg vil jo legge til at embetskollegiet arbeider faktisk med denne biten. Spørsmålet er bare hvordan vi skal få det gjennomført. Det er alltid

veldig enkelt å komme med forslag og ideer til saker og ting, men når dette skal settes ut i livet er ofte interessen dalende.

Noe helt annet er å blande søstrene bedre. Kanskje vi skal innføre på enkelte eftermøter at man må trekke hvilket bord man skal sitte på. I de fleste tilfelle vil man da bli sittende sammen med søstre man vanligvis ikke sitter sammen med. Plutselig lærer man andre å kjenne på en helt annen måte.

5. Hva må gjøres for å styrke samholdet i logen?

Tja hva skal man svare her. Den enkelte har jo selv et ansvar for dette da. Men for å nevne noe så kan vi jo forsøke å få bukt med grupperinger. Ingen er tjent med det. De yngre må kanskje være flinkere til å blande seg med de eldre og selvsagt vice versa. Nye søstre må føle at de blir dratt inn med en gang. De må føle at de betyr noe fra første dag. Det er viktig at de forstår hvorfor de må "sitte på gangen", hvorfor går de i "Skrubben" osv.

Vi må forhindre at uoverensstemmelser av privat karakter blir overført til logen. Dette tjener faktisk ikke logen og kan ødelegge så utrolig mye. Alle må huske at en skal være mot andre som man vil at andre skal være mot en selv.

6. Er det noe i logen du mener det bør legges spesielt vekt på?

– for eksempel for å rekruttere nye søstre.

Definitivt så ønsker vi ekspansjon – men ikke for enhver pris. Vi har jo sett flere eksempler på søstre som har gått inn i ordenen for så melde seg ut igjen ganske raskt. Det er absolutt ikke et godt tegn. Logen og da Styrkelse og Ekspansjon bør nok informere litt tydeligere hvilket ansvar som påhviler en når man stiller seg som fadder. Men vi må for guds skyld unngå noen som helst form for svartmaling. Personlig har jeg lyst til å trekke inn et ord som kvalitet.

En annen sak jeg føler og som vi ikke kan nevne ofte nok er budordene våre. Vi har forpliktet oss til mye dersom vi tar for oss disse – og det må vi ikke glemme. Vi må definitivt IKKE glemme den gode søsterånden.

Undermesters hjørne

Så er vi alle klare for årets første høytid, påsken. Noen skal til fjells på jakt etter hvite vidder og strålende sol, andre skal sydover til varmere strøk. Jeg skal kose meg i en påkestille hovedstad, med gode venner og familie. Det skal bli godt med et pusterom tror jeg.

Det har vært en spennende termin så langt og vi har flere store oppgaver foran oss. Jeg er godt fornøyd med innsatsen som er gjort fra søstrene så langt for å hjelpe kollegiet. Dessuten vil jeg rette en stor takk til jentene i selskapskomiteen for den supre innsatsen de gjør for at vi alle skal ha et hyggelig måltid. Tusen, tusen takk skal dere ha alle sammen. Noen skal forlate komiteen etter påske og nye skal inn. Det blir spennende med nye oppgaver og utfordringer. Håper dere alle vil trives og møte med glede.

Jeg ønsker dere alle en riktig god påske hvor enn dere skal tilbringe den. Håper våren snart gjør sitt inntog og at vi kan se frem til en strålende vår og sommer.

Kos dere. En stor påsekklem fra Wenche.

Sekretærs spalte

Vår søster – Marit Magnor Sjømann døde den 17. januar 2010 - i en tragisk brann i sitt hjem – 83 år gammel. Søster Marit M. Sjømann var ikke veldig aktiv i logen, men dog allikevel – en søster. Hun ble innviet i ordenen 2. oktober 1961. Vi lyser fred over hennes minne.

Jeg ønsker alle søstrene en riktig god påske, og håper vi alle kan få litt sol og varmere vær, og se fram til lysere tider. Wenche Høgåsen, sekretær

02. april Kaborg, Torill	54 år
04. april Karlsen, Nina Iljena	51 år
07. april Bull, Kirsti S.	62 år
08. april Edin, Ella	86 år
08. april Middelbo, Kari Anne	71 år
11. april Due, Gerd Helene	90 år
12. april Haavik, Eva Torill	64 år
13. april Holmsen, Sissel	91 år
14. april Sandved, Unni	86 år
24. april Haustereis, Torgunn	70 år
24. april Hjartholm, Vigdis	60 år
26. april Thorsen, Sissel Juell	62 år
26. april Andersen, Kari	76 år
05. mai Hjertén, Eva	73 år
18. mai Sundland, Solvor K.	72 år
25. mai Ullestad, Gunhild B	66 år
25. mai Myrvoll, Gerd K. A.	57 år
28. mai Iser, Brit	65 år
05. juni Sveen, Guro	69 år
08. juni Eikanger, Tori-Lena	77 år
09. juni Ålovsrud, Åse	87 år
12. juni Solli, Torill M. Evjen	60 år

Mandag 18. jan. 2010 hadde vi innvielse av tre nye søstre. Vi ønsker alle tre hjertelig velkommen

Torill Kaborg, Frysjaveien 41D 0884 Oslo.
Tlf.: 22 18 19 96 mobil: 917 93 404
e-mail: t.kaborg@gmail.com
Inger Tangen, Birch Reichenwaldsgt. 28 0483 Oslo.
Mobil: 924 37 724
e-mail: inger.tangen@hotmail.com
Gunhild Børtnes Ullestad, Grefsenkollveien 12A/407 0490 Oslo
Tlf.: 22 15 57 79 mobil: 943 26 411
e-mail: g.ullestad@hotmail.com

Rettelser til adresseliste:

Kari Ulrichsen

Tlf privat 22 28 41 87

e-mail: kari.ulrichsen@hotmail.com

Hurra for hjernen Siden hvor Unni skriver litt på "siden"

Hei mine søstre!

Denne gangen tenkte jeg å dele noen av mine funderinger! Det er slik med meg - at når jeg hører rare ord og uttrykk kan jeg ikke styre min nysgjerrighet. Noe finner jeg ut av, noe ikke og noe blir litt "rart"! Ta for eksempel:

Kaste blå i øynene på: Hvor kommer det fra?

Hva er blå? Jo det kommer fra det tyske ordet blaha som betyr grov strie. (etymologisk ordbok) Man hører riktig nok stadig folk som kaster Blår i andres øyne eller noen som kaster Blår i dine øyne, men har du noen gang sett noen kaste Blår eller fått Blår i øyet? Neppe! At noen kan ha, rusk i øyet, glimt i øye, splint i øye osv, men ikke Blår!! Folk kan jo kaste mye rart på hverandre som sko, sakser, stekepanner, snøballer osv. vedder på at du aldri har sett noen kaste Blår!!

Konklusjonen blir at det er en stor bløff at noen har Blår i Øyet! I munnen derimot, er høyst tenkelig. Når du etter en fuktig aften våkner med noe som ligner grov strie i munnen, men ikke i øyet.

Lures opp i stry: Hva er stry?

Dette har en mer logisk forklaring og vi er fremdeles i tekstilbransjen! Stry er et avfallsprodukt i linindustrien. Hva er lureriet med dette da? Etter å ha funnet ut av dette tror jeg at jeg heller velger å få Blår i øyet. Stry oppfører seg som kløpulver! Uttrykket ble brukt som spøk på arbeidsplasser i linindustrien. Skulle man for eksempel drive gjøn med en medansatt eller noen som fortjente en smekk ble denne satt til å skuffe stryhaugen. Kløpulver over hele kroppen kunne sikkert bringe stor fornøyelse eller latter for tilskuerne og neppe lot seg gjøre to ganger med samme person. Langt til dusjen var det helt sikkert også!

Gjøre sine hoser grønne:

Hvor kommer dette fra da? Jo vi er fremdeles i tekstilbransjen. Hoser er jo sokker, men hvorfor grønne? Dette kommer fra de gode gamle dager. Den gang friere var friere og hadde respekt for sin elskede og ikke minst foreldrene. Det var den gang vi ikke trengte DNA prøver for å finne barnefaren, bare noen grønne hoser som bevis! For i nattens mulm og mørke snek frierne seg uten sko, listende over gresset for å oppsøke sin utkårede og fikk grønske på HOSENE. Det var den gang det!

Men dere nå går det mot påske, hva med å prøve

Et colombiegg

Det var faktisk Columbus som fant ut at ved å kakke egget mot bordet kunne få det til å stå på høykant. Genialt og enkelt! Men dere, kok det først da!

Om dere nå skulle mene at jeg er litt SPLITTE PINE, så har jeg ikke funnet forklaring på dette!!

God påske i V.K.og S.

Unni H.

Siriusprosjektet

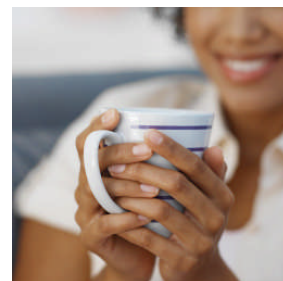
Alle Oslologene har valgt å stille seg bak dette prosjektet som består i drift av pasientkafé ved stråleenheten på Radiumhospitalet. Det at vi i vår loge har sagt ja til dette forplikter oss alle i logen til å bidra. Det å bidra i Sirius er i Odd Fellows ånd: hjelpe de trengende og svake, vise nestekjærlighet gjennom respekt og aktelse for menneskeverdet og føle medansvar for andre.

En åpen hånd skal vi ha for andre om vi kjenner dem eller ikke. Ved å delta i logens arbeid får vi muligheten til å oppleve verdien av egen innsats og gleden hos dem som mottar vår hjelp.

For mine søstre – det å være til hjelp for alle de som er innom vår kafé på Radiumhospitalet er stort. Tenk på den skjebnen som hvert menneske bærer med seg hver dag, de tøffe tak de har hver dag. Allikevel blir de glade for en kopp kaffe, et smil fra oss, klapp på skulderen, en klem, det at noen har tid til å slå av en prat.

De smilene og takkene vi får tilbake er den beste lønn, det er bedre enn noen lønn og påvirker deg mye. Du blir beveget og rørt av takknemmeligheten til disse pasientene. Kanskje vi har noe å lære av de?

Kjære søstre, prøv å bidra med en vakt, kan du ikke stille en hel vakt er det mulig å dele en vakt mellom to søstre. Vi trenger at flere bidrar og det vil være et nederlag for oss ikke å kunne gjøre denne viktige jobben fordi ingen har tid.

Jeg vil avslutte med noen flotte ord av Albert Schweitzer

Påskequiz 2010

1. Hvem sa "I Jaglands hus går jeg ikke alene ned i kjelleren"

- a. Ole Paus
- b. Odd Einar Dørum
- c. Carl I Hagen

2. Hvilken farge har blomsten til markjorbærplanten?

- a. rød
- b. hvit
- c. blå

3. Hvem sang om "Onkelen til Per Erik"?

- a. Lillebjørn Nilsen
- b. Øystein Sunde
- c. Trond Viggo Torgersen

4. Hvor mange dager er det mellom påske og pinse?

- a. 30
- b. 40.
- c. 50

5. Hvor mange fjellvettregler er det?

- a. 9
- b. 8
- c.10

6. hvilket land styrte Palestina frem til 1918?

- a. Egypt
- b. Libanon
- c. Tyrkia

7. Hvilket land har verdens lengste grense mot andre land?

- a. Russland
- b. Canada
- c. Kina

8. Hvilket dyr har Kanariøyene fått navnet fra?

- a. Hund
- b. Fugl
- c. Gresshoppe

9. Hvilket stjernetegn tilhører du hvis du er født 20. desember?

- a. Steinbukken
- b. Skytten
- c. Skorpionen

10. I hvilket land fikk kvinner først stemmerett?

- a. New Zealand
- b. Finland
- c. Norge

PS! Svarene sendes meg innen 10. mai 2010.

Jeg ønsker dere alle en riktig god Påske!! Søsterlig hilsen Brit

I dag har jeg tunge stunder
 min hverdag den synes så grå
 og alt blir så vondt å forstå.
 det sitter en klump der inne
 den føles så inderlig kald.
 jeg ønsker å være alene
 og trekker meg inn i mitt skall
 men gleden den når ikke inn
 den kommer til stengte dører
 bak dem står et frossent sinn
 men aller innerst der inne
 går jeg og håper på
 at det er noen der ute
 som kan male dagen min blå

Mona Fossheim

Redaksjonens hjørne

Har du ladet batteriet ditt nylig?
 Batterier sier du? – jeg har da ikke bil!

Men det er ikke et slikt batteri vi tenker på. Det er det som driver DEG - som får deg til å fungere, ja kanskje endog sprudle litt.

En del mennesker vi møter på vår vei, er eksperter til å tappe batteriene våre - ved å være sure, negative, misfornøyde, misunnelige, ja kort sagt, alt som har negativt fortegn.

Vi merker gang på gang at de simpelthen kortsletter og utlader oss. Men heldigvis finnes det de mennesker som gjør akkurat det motsatte.

Ett møte med denne type mennesker, og vi er toppladet – klare til å erobre hele verden. Med sin positivitet, utstråling og varme, blir vi som nye etter et møte med dem. Vårt batteri blir fylt – og det beste av alt, vi føler at vi har fått noe vi kan gi videre. Vi føler kontakten. Det er som å kaste ball - vi kaster den ut – og får den tilbake, vakrere og med en finere glans enn tidligere.

Jeg er nå ikke engang av den sprudlende typen, sukker du. Jeg er født stille og har ingen ting å gi.

Men dette har ingenting med høylydt konversasjon å gjøre, kanskje tvert imot. Du får vel så ofte en vitamininsprøytning av fred og harmoni.

Et spørsmål til ettertanke:

Lader du opp mennesker du møter, eller tapper du dem?

Betraktninger fra en Logebror

For de av oss som har slitt ut par, eller flere for den saks skyld, turnsko på de nordmørske svabergene, er det ikke fritt for at vi begynner å nynne litt på "Vårsøg", når hestehov og klosterklokker titter frem fra bed og veikanter. Solskinnet varer lengre for hver dag som går, og sannelig står den ikke så høyt på himmelen at den nesten ikke blender meg når jeg er ute og kjører. Solskjermen får hvile mot taket, og ungene ber om at taktrekket rulles inn slik at familiebilens glasstak kommer til heder og verdighet igjen. Det er ikke bare høgst i Svealiå at sola skjinn, men synnavinnen kjem og gjer oss sel over alt! Vårsøg er en av Hans Hyldbakks mest kjente dikt, og gruppen som også tok navnet Vårsøg, satt toner til prosaen og gjorde sangen til allemannseie, selv om den originale betydningen av Hyldbakks diktning er glemt av de fleste.

Diktet ble opprinnelig skrevet på slutten av andre verdenskrig, og da måtte Hyldbakks forventninger til freden som snart skulle komme omskrives med våren, pga sensuren. Når vi nå kan se frem til rolige dager i fredelige Norge, er det slettes ikke slik at alle har det slik. Verdens fattigdom og nød, krig og elendighet, er dessverre hverdagen for millioner av mennesker, som kanskje sitter og drømmer om sitt vårsøg, som dessverre ser ut til å la vente på seg. Gjennom Odd Fellow klarer vi heldigvis å bøte på noe av dette, selv om det er mye som er ugjort.

Det er ingen selvfølge at jenter skal få gå på skolen og lære seg elementære ferdigheter innenfor områder som lesing, skriving og matematikk. I enkelte land settes det effektive stoppere for nettopp dette, mens vi sitter hjemme i solveggen med kvikk-lunsj, appelsiner og skremmende lesning fra kjente forfattere som Jo Nesbø og Unni Lindell. Virkeligheten viser seg ofte å være enda mer skremmende, men det slipper vi heldigvis å sitte og betrakte over påskesnop, lammestek og rødvin. Og når

"sistekvellskløva" skal bæres ned fra hytta til den ventende bilen, kan vi si takk for hyggelig samvær i påsken og se frem til neste gang vi møtes, i trygg forvissning om at det vil skje igjen.

Men, mine betraktninger kan ikke bare være rundt de litt dystre temaene. Når påsken står for døren, og arbeidet skal legges vekk for noen dager, er det uunngåelig at man lar tankene fare litt fritt. I sådanne stunder, trekkes gjerne de gamle grunnleggende problemstillingene frem, slik som; hvem kom først – høna eller egget? Mange har forsøkt å svare på dette viktige spørsmålet, uten at jeg kan se at de har lykkes helt der.

Svaret er egentlig ganske enkelt, det var Påskeharen som var først. Eggene var resultatet av en litt tvilsom krysning mellom pattedyr som egentlig skjemtes litt over hva de hadde gjort og ikke ønsket noe publisitet. De ga likeså godt Påskeharen jobben med å spre disse rundt omkring, siden han likevel slo tiden i hjel med å sprette rundt i vårsola. Som med alle krysninger, er det ikke alle som er like heldige, det er derfor pingviner og høner har vinger, men ikke kan fly...

Med broderlig påskehilsen i V., K. og S., Rolf J. Ledal, Loge 132 Albert Schweitzer.

I en fortelling fra det vestlige Ukraina sies det at verden skal fortsette så lenge folk holder på tradisjonene med påskeegg. Dersom de slutter med dette, skal en forferdelig orm, som til nå har vært lenket fast, ødelegge verden. Hvert år sender han ut tjenere for å se hvor mange pysanky (påskeegg) som er blitt laget. Dersom det er få, løsner lenkene hans litt. Dersom det er mange, blir de strammere, og det gode vinner over det onde i nok ett år. Noen sier at det er påskeharen som har lagt igjen de uvanlige eggene. Dette er først dokumentert i Tyskland - etter reformasjonen, men kan ha eldre opphav

som fruktbarhetssymbol. Haren skal ha hatt sammenheng med gudinnen Ostara, som også er knyttet til påsken. Tyske utvandrere tok med seg skikken til USA, der haren ble til en kanin. Det finnes også andre skikker om hvem som kom med påskeegg. I Westfalen er det en rev og i Sveits en gjøk, mens det i norsk tradisjon er en påsehøne. Det finnes flere ulike legender som forklarer hvorfor man bruker egg for å feire påsken. Et av dem går ut på at Jomfru Maria ga egg til de romerske soldatene som korsfestet Jesus, og ba de være milde. Tårene hennes falt på eggene og ga de vakre flekker i flere farger.

I andre historier blir Maria Magdalena knyttet til eggene. I en av historiene kom hun til Jesus sin grav for å stille kroppen hans. Hun hadde med seg en kurv med egg til niste. Da hun kom fram til graven så hun at eggene var blitt regnbuefarget. Et lignende under skal ha hendt da hun ville fortelle den romerske keiseren Tiberius at Kristus var gjenoppstått. Keiseren lo av henne og sa at det hun fortalte var like trolig som at det hvite egget hun holdt i hånden skulle bli rødt – og i samme øyeblikk fikk egget denne fargen.

Det är självklart
att Gud är en man...
Om det vore en kvinna,
skulle hon ju heta Gudrun.

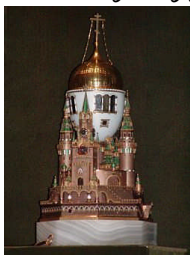
Vår svenske logesøster fra Leksand - Birgitta Olsson – har skrevet teksten, og Barbro Östensson er tegneren.

*Ingen kan få deg til å føle
deg mindreverdige –
uten ditt samtykke.*

**Eleanor Roosevelt
(1884-1962)**

Fabergé-egg

Moskva-Kreml-egget, 1906
Et **Fabergé-egg** er et av de 57 juvelbelagte påske-eggene laget av Peter Carl Fabergé for de russiske tsarene mellom 1885 og 1917. Eggene regnes som noe av det fremste som er gjort innen

juvelérkunsten.

Fabergé og hans gullsmeder designet og konstruerte det første egget i 1885, på bestilling fra tsar Aleksander III av Russland. Det skulle være en påskeoverraskelse til tsarens kone Maria. På utsiden så det ut som et vanlig egg belagt med hvitt gull, men det åpnet seg for å avsløre en plomme av gull. Plommen hadde en høne av gull inne i seg, som igjen hadde en liten krone med en rubin inne i seg. Tsarinaen ble så glad for gaven at Aleksander utnevnte Fabergé til hoffleverandør og la inn bestilling på en påsegave hvert år etterpå. Fabergé sto helt fritt i utformingen så lenge det ble unikt og inneholdt en liten overraskelse. Tsar Nikolaj II fortsatte tradisjonen, men bestilte to i året slik at både hans kone Alexandra og hans mor skulle få ett hver. Etter hvert tok forberedelsen til hvert enkelt egg opp imot et år. Når et konsept var valgt, jobbet dusinvis av kunstnere med å sette sammen prosjektet.

Dekorerte egg

Påskeegg er dekorerte egg og eggformer pyntet eller malt – laget i forbindelse med påske. Det kan være alt fra hønseegg, sjokoladeegg til hule pynteegg av en rekke ulike

materialer, av tre, papp og plastikk til glass, porselen og gull. Påskeegg blir brukt som påskepynt til ulike leker og ikke minst som påskemat. Egg har røtter i både jødisk, hedensk og kristen tradisjon, og symboliserer fremfor alt – nytt liv. Øst-Europa har en lang påskeeggtradisjon. Egg er et urgammelt symbol for nytt liv og grøde. Verden ble skapt eller klekket fra et egg i flere opphavsmyster. Og egg er tradisjonelt blitt gitt som gave til nyfødte. Den gule plommen i egget står for sola, som gir varme og liv om våren. Våren er også årstiden da fuglene legger egg. Egg er

Temaene og utseendet til eggene varierte veldig. For eksempel hadde et egg den transsibirske jernbanen som motiv, med utsiden dekorert med et kart over ruten og med et lite togsett av gull på innsiden. 57 egg ble produsert totalt. «St. Georgs orden-egget» forlot Russland med Maria Feodorovna i 1918, men resten, glemt i kaoset rundt revolusjonen, ble igjen. Mange forsvant i plyndringene og resten ble låst inne i hvelvene i Kreml. I 1930 og tiden etterpå solgte Josef Stalin fjorten av eggene på vestlige kunstauksjoner for å skaffe penger. Noen av dem ble solgt for så lite som 400 dollar. Mange av disse eggene ble kjøpt av Armand Hammer.

Pr 2006 er bare 21 egg fortsatt i Russland. De fleste av disse vises fram på Kremles militær-museum. Ni egg ble i februar 2004 kjøpt av Viktor Vekselberg, en russisk oljemillionær. Mindre samlinger finnes også på forskjellige museum rundt om i verden. Fire egg finnes i private samlinger og åtte egg er fortsatt savnet.

Liljebukett eller Madonna Lily Egg

blitt brukt i forbindelse med vårhøytiden fra gammelt av, blant annet i gammel slavisk tradisjon der pyntede egg fungerte som en slags talisman for det nye året. Persisk nyttår står farget egg som symbol for verden og lykken. Jødisk pesach der dypper man et hardkokt egg i saltvann under sedermåltidet, som symbol på nytt liv og på feiringen i Tempelet i Jerusalem. Den kristne kirken hadde også tidlig et forbud mot å spise egg under fasten, eller i det minste den stille uken. Egg som ble laget i denne tiden ble tatt vare på og ofte pyntet, for eksempel farget røde, til minne om blodet Jesus ofret på korset, eller som et uttrykk for glede over oppstandelsen hans. Med sitt løfte om liv innenfor skallet har egg i kristen tradisjon blitt stående for gjenoppstandelsen til Jesus. De tre elementene – skall – plomme og hvitte – om utgjør et egg er også blitt sett på som et symbol for treenigheten.

Pynting av egg

Mange land har utviklet skikker med å pynte egg til påske. Det vanligste er å bruke hønseegg, men en kan jo også pynte egg fra and og gås. eller få mønster ved hjelp av voks, stensiler, forsiktig skraping i skallet eller ved at man limer på småting.

Den enkleste måten å pynte egg på er å koke de sammen med for eksempel skallet av løk eller konditorfarge.

Dette er vanlig å gjøre med egg som skal spises, mens man bruker mer forseggjorte måter med pynteegg. Slike egg kan også farges med farger som ikke er spiselig.

Man kan bruke ulike måter for å få fram mer mønster enn én enkelt farge. Løkskall surret rundt egget gir ujevn farging som skaper mønster. Tråd, stoff eller teip rundt egget kan gjøre at visse område får liten eller ingen farge. Å presse et blad eller en blomst mot eggeskallet gir et lyst omriss av gjenstanden på det fargede egget. Ulike former for voks, som bivoks, kan brukes til å skape innviklet mønster på denne måten, på samme måte som ved batikkfarging av stoff. Man kan også pynte egget etter at det er kokt eller uten å koke det, for eksempel ved å male det, risse i skalle slik at man får fram hvite mønster eller skrift, eller overføre farge fra vått papir (krepp- eller silkepapir) som farger av. Egg kan også pyntes med småting som bånd, glitter, paljetter, tøy og papir. Eller man kan kjøpe et hult egg og legge en ”liten” diamantring til mor – blant litt andre godterier.

Eggtradisjoner

Foreldreløse barn går fra hus til hus og ber om egg i påsken – skildring fra Nürnberg på 1800-talet.

Eggemat er sterkt knyttet til påsken. En er særlig hardkokte og gjerne dekorerte egg. For eksempel spiser man grønnfarget egg på skjærtorsdag i Tyskland; i Hellas spiser man blodrøde egg påskedag.

Det fins retter, som den spanske hornazo av kokt egg som tradisjonelt blir spist ved påsketider. Nordmenn spiser dobbelt så mange egg i dagene i påskeuken enn ellers. Pyntet egg blir gitt som gaver i mange land, mellom venner, familie eller kjærester. I Norge var det

vanlig for jenter, når de gikk til kirken påskeaften, å bære et gjemt egg på kroppen – gjerne mellom brystene, som kjæresten deres kunne få eller få lov til å finne. I flere europeiske land var det vanlig at unger gikk på dørene og ba om egg.

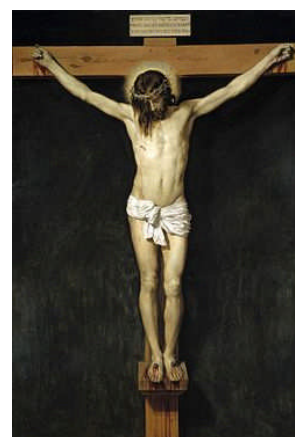
Det finnes flere leker knyttet til egg, som blir feiret rundt påske. En skikk er å kakke hardkokte egg mot hverandre og se hvem som står igjen med et helt egg. I gresk tradisjon utfører man kakkingen mens man sier ”Christos anesti!” Kristus er oppstått. En britisk tradisjon er å rulle egg ned bakker eller strender til de sprekker. Dette er blitt mindre vanlig i etterkrigstiden, men skjer fortsatt i Preston og Derby. I USA utfører man eggeløp på flatmark, der man også kan dytte egg bortover med en skje. Siden 1878 har man årlig eggeløp på plenen utenfor Det hvite hus.

PÅSKEN

Den kristne påskehøytiden feires til minne om Jesu Kristi død og oppstandelse. Bildet viser den korsfestede Kristus og er malt av Diego Velázquez (1599-1660)

Påsken er den viktigste av de kristne høytidene. Forut for påsken markeres fastetiden og den stille uke. Etter påskesøndagen kommer påsketiden, som varer fram til pinse. Ordet påske kommer fra navnet på den jødiske høytiden pesach. Jødene har feiret påske lengre enn kristendommen. De feiret utvandringen fra fangenskapet i Egypt. Påskedag faller på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn, og datoen varierer dermed innenfor perioden 22. mars til 25. april. Påskedag faller på 4. april i 2010. Tidspunktet for påskehøytiden blir beregnet etter påskeformelen.

Den stille uke - Opptakten til feiringen av påske begynner skjærtorsdag og langfredag. Disse festene er til minne om Kristi lidelse, og feiringen bærer i de fleste kirker fortsatt preg av fastetidens enkle liturgi. I Den katolske kirke tildekkes statuer og bilder, det ringes ikke med kirkeklokkene, og det er svært lite dekorasjon i kirkene mellom skjærtorsdag og påskeaften. Påskeaften er lørdagen før påskedag.

Tradisjonelt er det en dag hvor man ikke feirer noen liturgiske handlinger; i både katolsk og ortodoks tradisjon er den foreskrevet som en aliturgisk dag. Man sier gjerne at påskeaften er den dagen hvor kirken står samlet i sorg ved Kristi grav. Disiplene til Jesus holdt seg denne dagen innendørs, fordi de var redde for å bli arresterte.

Kristi oppstandelse framstilt på et russisk ikon fra 1500-tallet

Påskeaften - kirkene er pyntet, prestene har gjerne de flotteste messeklærne og korsangen er lovsang i stedet for de mer avdempede salmene som brukes i fasten og den stille uke. Det er også tradisjon for å lese Påskelovsangen, en høytidelig proklamasjon av påskeunderet. I protestantisk liturgi har man mange steder ikke feiret påskevigilie, men i senere år har vigiliiefeiring også blitt mer utbredt i disse kirkesamfunnene.

Påskevigilien - er starten på selve påskefeiringen. Den feires normalt rundt midnatt på påskeaften, eller tidligst etter solnedgang. Man bruker i kirkelig tradisjon ofte den gamle definisjon på et døgn, som man også finner i jødisk

liturgi, nemlig solnedgang til solnedgang, hvilket vil si at det uansett er på søndagen man begynner feiringen, uavhengig av det verdslige døgnetts gang.

I vest er det tradisjon for at liturgien begynner med tenning av påskelyset, som er et symbol på Kristus; han kalte seg «Verdens lys». Liturgien er markant forskjellig fra den som har vært i de foregående dagene; Påskedag På påskedagen ofte kalt første påskedag, fortsetter feiringen av Kristi oppstandelse på morgenen, og dagen innleder tradisjonelt en oktav, det vil si en åttedagersperiode der alle dager regnes som festdager på linje med søndager.

Påskedagen er den dagen som forklarer hele kristentroen. Selv disiplene skjønte ikke hele Jesu budskap før på påskedag og dagene etter. Thomas, den av disiplene som tvilte aller mest, trodde ikke engang på sine venner da de fortalte ham at Jesus var stått opp. Men han fikk også møte ham, lys levende, i kjøtt og blod, ikke som et spøkelse eller en ånd. De første som fikk se Jesus levende, var kvinnene. De forskjellige evangeliene forteller historien litt ulikt, men de er samstemte i at det var kvinnene som gikk til graven først, og Maria (Magdalena) møtte Jesus i hagen. De mannlige disiplene fikk møte Jesus senere.

Påskeuken - Påskedagen innleder den egentlige påskeuken, det vil si uken etter fastetiden altså fram til første søndag etter påske, og ikke, som flere feilaktig tror, uken mellom palmesøndag og første påskedag. For mange kristne er påsken en religiøst sett viktigere høytid enn jul. Påske er i utgangspunktet en religiøs høytid som blir markert med en rekke helligdager, religiøse skikker og symboler. I tillegg har feiringen fått flere verdslige innslag og folkelige uttrykk. Det gjelder alt fra gamle tradisjoner som bruken av påskeegg, påskeharer og gule påskekyllinger til nyere tiders påskeferie, påskekrim, påskesnøtter og påsketre. Marker ingen av «den stille uken» og helligdagene i påsken, har variert en del i folketradisjonen. Spesielt langfredag har vært preget av alvor, stille kontemplasjon og medfølelse med den lidende Jesus på korset. Tidligere var det ikke uvanlig med slitsomt bondegårdsarbeid på langfredag, og i Norge var det lenge strenge lukketidsbestemmelser og forbud mot servering, musikk og dans. Skjærtorsdag, som er fridag i Norge, men ikke for eksempel i Sverige, har for mange nordmenn utviklet seg til en fridag med uteturer, begynnende hagearbeid og kanskje handletur, såkalt *Harrytur*, til Sverige. Ellers blir det flere steder arrangert ulike tilstelninger i påska, alt fra lokale påskeskirenn til for eksempel *The Easter Parade* i New York City, et spektakulært, årlig påskeopptog som begynte som en offentlig spasertur på midten av 1800-tallet, men som har røtter til den katolske kirkes tradisjonelle påskeopptog og folkereligiositet. I enkelte byer i Norge arrangeres det etter katolsk mønster såkalte korsvandringer til kirken på langfredag.

Påskeformelen - er en akseptert metode for å beregne det årlige tidspunktet for påkehøytiden i den gregorianske kalenderen. Påsketiden varer fram til pinse.

Påskedagen kan falle på **35** forskjellige datoer, **22. mars** er den tidligste, og **25. april** er den seneste datoen. Ikke siden **1818** har påskedagen falt på den tidligst mulige dagen, og den vil ikke gjøre det igjen før i **2285** (hvordan ser verden ut da mon tro?). I **2008** falt imidlertid påskedagen på **23. mars**, neste gang det skjer er i **2160**. Siste gangen påskedagen var på den senest mulige dagen var i 1943, neste gang det skjer er i **2038**. Datozyklusen gjentas med **5 700 000 års** mellomrom. **19. april** er den vanligste datoen, i løpet av syklusen faller påskedagen på denne datoen **220 400 ganger**, dette tilsvarer **3,9 %** av alle gangene.

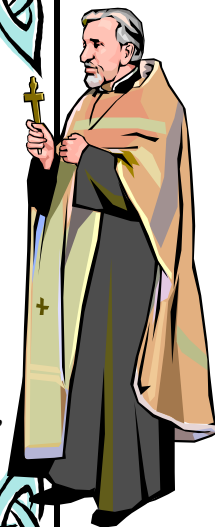
I tanker

I haven vandrer en prestemann.
Han tenker alvorlig på Gud.
Da lister seg lett over gangens sand
en søt liten sommerens brud.

Og presten slår øynene opp og ser
at piken er såre skjønn.
"Barn" sier presten "se presten ber,
og du forstyrrer hans bønn".

"Jeg var på vei til min elskede jeg",
sier piken med senkte blikke.

"Jeg tenkte på ham og jeg så dig ikke,
og da var det underlig rart av dig
som tenkte på Gud – at du så mig".

Inger Helenes gule kake:

4 eggehviter
150 gr. melis
150 gr. malte mandler

Glasur:

4 eggeplommer
100 gr. sukker
1dl Kremfløte
1 ts vaniljesukker
100 gr. smør
Mokkabønner eller tilsv. til pynt

Stivpisk eggehvitene. Visp inn litt og litt melis. Rør forsiktig i mandlene. Hell massen i smurt kakeform 24 cm i diameter. Stek kaken ved 150 gr. C 30-40 minutter. Rør eggeplommer, sukker, fløte og vaniljesukker i en kjele over svak varme til sausen tykner. Bland i smøret. Fordel avkjølt glasur over den kalde kaka og pynt med mokkabønner..

Urania Bulletinen

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 10 – våren 2010

Redaktør: Kari Ulrichsen

Redaksjonskomite:

Kirsti Uhlmann
Brit Iser
Guri Bremerthun

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schönland

Vissa människor
handskas ganska
ovarsamt med
sanningen.

EN BOK Å ANBEFALE

Dette er 3 bøker om OSLO. De forteller om fjern og nær fortid via et fantastisk billedmateriale:

OSLO 1945 – 1965 kom i 2007

OSLO 1960 - 1980 kom i 2008 og i fjor – 2009 - kom

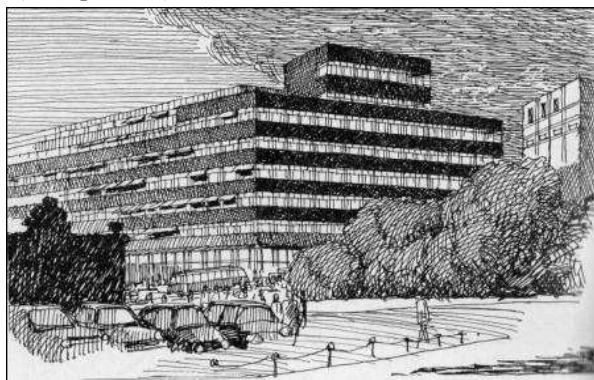
OSLO 1925 – 1945

Bøkene er utgitt på Kom forlag og er ført i pennen av: N. P. Thuesen, G. Waage, R. Bing Lorentzen, J.G. Arntzen og S.A. Hansen,

For noen er dette barndommens og ungdommens Oslo, mens det for ”innflyttere” er en innsikt i hvordan byen, man nå er en del av, var.

Vi er med på kryss og tvers i Oslo. Bildene viser arbeidsliv, kommunikasjon, etterkrigsårene, barn og ungdom, hjem og fritid, idrett og friluftsliv, skole og utdanning, kunst og kultur m.m. Dette er fantastiske, rikholdige bøker som tar deg med bakover i tid og man ”mimrer” over det som var ”på godt og vondt”.

Løp og kjøp eller ønsk deg dem hilser Mimmi Knudsen (Oslopatriot.)

Tegningen er hentet fra boken Hus i Oslo tegnet og beskrevet av Odd Brochmann, J. W. Cappelen's Forlag 1971

Odd Fellow – bygningen – Stortingsgt. 28 ble oppført i 1933– 34. Det er en bygning i 7 etg. og arkitekter er Gudolf Blakstad og Herman Munthe-Kaas.

Grunnen bygningen står på har en lang og interessant historie.

Bygningen ble oppført på ”Bestefarstomten”. Den bylørkke som denne tomten senere ble utskilt fra,

ble delt og solgt til folk som gikk i gang med utparselleringer. Lørkken het Leuch-lørkken etter tidligere eiere - den mektige og rike Christiania-slekt Leuch. Mange nye eiere kom til opp gjennom 1700- og 1800 årene. Det nevnes her noen, og at det på ”Bestefarstomten” i 1840 ble bygget et ”større, solid trehus i 2 etasjer”. I 1880 ble huset kjøpt av en apoteker Rode som innredet et laboratorium i kjelleren. Der laget hen sitt ”Rodes blekk”. Huset har også vært bortleid og blant losjerende var i 1870 årene den senere landskjente komponist Ole Olsen som bodde på kvisten. I 1883 ble 1.etg. leiet ut til restauratør Hans Andresen, overalt i byen kjent under navnet ”Bestefar”.

Det var en egen hjemlig hygge i denne restauranten og gjestene hilste gjerne innehaveren Andresen med ”God dag bestefar!” og fikk straks svaret ”God dag barn!” Stedet gikk derfor bare under navnet ”Bestefars Cafe” og blant de daglige gjestene var mange kjente byborgere - embetsmenn, universitetslærere og kunstnere. I 1892 sluttet ”Bestefar” og flyttet og tomten og huset gikk i 1896 over til Nora Bryggeri. Så på slutten av 1890-årene ble det gamle huset jevnet med jorden og tomten ble liggende som lagertomt. Da ble den tatt i besittelse av omreisende menasjerier, markedsjører o.a. Eiendommen var nå slått sammen med nabotomten (nr.30), kalt ”Eplehaven”, og det hele ble solgt til Schous Bryggeri. I 1903 dukket norskamerikaneren Karl Norbeck opp. Han var bryter, bokser, sirkusmann m.m. Han leiet tomten, kalte den ”Bestefarstomten” og reiste hver sommer sitt sirkustelt

der. Tomten var i 1917 kommet i kommunens eie og nyregulering foresto. Cirkus Norbeck måtte da – i 1929- slutte.

På denne tiden ble det drøftet store planer om å reise byens konserthus på denne tomten, men som vi vet ble ikke dette noe av! I 1930 sikret Odd Fellow Ordenen seg tomten, og som tidligere nevnt startet innflyttingen 3 år senere i det ferdige forretningsbygget. Bygningen har en rendyrket funksjonalistisk stil. Arkitektene laget kontorer til seg selv på toppen av bygningen. Den er organisert etter det såkalte smultringprinsippet, med en stor kinosal i midten i stedet for et gårdsrom, og kontorer rundt om på alle kanter.

Vi har fått våre Odd Fellow Ordenslokaler. For mange år tilbake huset også Odd Fellowgården Scala kino, Restaurant Kaba og Den Norske Turist foreningens kontorer.

(Denne teksten er i utdrag hentet fra Oslo Byleksikon div. utgaver.)

Mimmi Knudsen

Påskemorgen

Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid;
den har oss givet lyset og livet,
lyset og livet i dagning blid.
Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid.

Redningsmannen er oppstanden,
er oppstanden i morgengry!
Helvede greder, himlen seg gleder,
himlen seg gleder med lovsang ny.
Redningsmannen er oppstanden
er oppstanden i morgengry

Sangen toner, vår forsoner,
vår forsoner til evig pris;
han ville bløde for oss å møte,
for oss å møte i paradiset.
Sangen toner, vår forsoner,
vår forsoner til evig pris.

Englehære budskap bære,
budskap bære med lovsang ny;
veien de tage frem og tilbake,
frem og tilbake til grav, til sky.
Englehære budskap bære,
budskap bære med lovsang ny

Nikolai Frederik Severin Grundtvig skrev denne salmen i 1843. Ludvig M. Lindeman satte melodi til i 1864. Salmen har opprinnelig ni strofer – (Landstads Kirkesalmebog nr 352), men den står med syv strofer i Landstads reviderte salmebok nr 338.

Bøtt er brøden, død er døden,
Død er døden som syndens sold!
Nå ligger graven midt i gudshaven,
midt i gudshaven i Jesu vold.
Bøtt er brøden, død er døden,
død er døden som syndens sold.

Englesete, engleglede,
engleglede i jordens skjød!
Lyet og leet under livstreet,
under livstreet gjør hvilen søt.
Englesete, engleglede,
engleglede i jordens skjød!

Mørket greder, englekleder,
englekleder de er som lyn. Om enn
bedrøvet smiler dog støvet, smiler
dog støvet ved englesyn. Mørket
greder, englekleder, englekleder de
er som lyn.

Morgenstunden gull i munnen,
gull i munnen har enn til oss,
fra vår forsoner livets gullkroner,
livets gullkroner, vår død til tross.
Morgenstunden gull i munnen,
gull i munnen har enn til oss.

Se, i skarer opp vi farer,
opp vi farer fra grav til sky.
Tungene gløder, Herren vi møter,
Herren vi møter med lovsang ny.
Se, i skarer opp vi farer,
opp vi farer fra grav til sky

Du er ventet i din losje
er det møtedag, så kom.
Dypt forstemmende og uskjønt
er det når din plass står tom.

Du er savnet i din losje,
alle har vi bruk for *der*,
vil du vi skal stå forlegen,
fordi du ikke kommet er?

Du er skattet i din losje,
om vi ikke sier det
like i ditt åpne ansikt,
vi er glad at du er med.

Vær velkommen i din losje,
kom så titt og jevnt du kan.
Da først vil vårt arbeid lykkes,
når vi kommer alle "mann".

Hentet fra diktsamlingen Verdens Vår, skrevet av Henrik Breda fra Loge nr.12 Kongssten, Fredrikstad, utgitt 1938-49.

Internasjonalt Rebekkasøster treff 4 - 6. juni 2010.

Det hele startet med en samtale på facebook (internett) - mellom en svensk søster ved navn Susanne Lysén i Leksand og Inger-Lill Bjerke, loge Urania.

De bestemte seg for å samle så mange logesøstre som mulig - hele verden over - i en gruppe – for å kunne arrangere søstertreff.. Vår første samling var i Leksand i Sverige, hvor vi møtte søstre fra Danmark, Finland og vertskapslandet Sverige. Mange kom fra forskjellige loger i de forskjellige landene, og det ble en stor suksess. Neste treff ble besluttet å være her i Oslo hvor vi er vertskap. Det vil være fint om "alle" våre logesøstre har mulighet til å delta på arrangementet.

Program:

Fredag 4.juni: Søstrene fra de andre landene kommer med båt, fly eller bil. Det vil bli samling på Akershus festning v/Karpedammen kl 1900, hvor det serveres aperitiff, reker og hvitvin (kr 250,-)

Flere søstre bor på Best Western Karl Johan Hotell, tlf 23 16 17 00 – hvor noen av våre søstre møter opp på fredag for å ta imot.

Lørdag 5.juni: På formiddagen er det ikke bestemt noe ennå. Flere av søstrene ønsker å gå på egenhånd, men det vil bli koordinert noe hvis det er ønskelig å dra til Folkemuseet, Kontiki, vikingskipene m m.

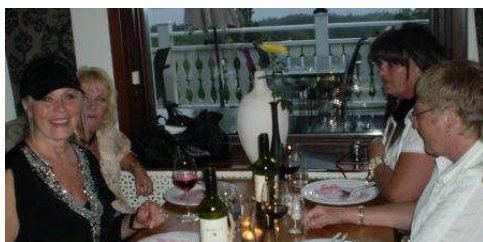
Så møtes vi til Festloge kl 1800 på kvelden. Der vil det bli servert aperitiff, mat og vin kr. 300,-
Søndagen 6.juni: møter vi søstrene for å ta farvel. Mulig vi rekker en lunsj før deres avreise hjemover. (tidspunkt ikke bestemt)

Ta kontakt med Inger-Lill Bjerke eller Kari Ulrichsen for påmelding innen 5. mai.

Påmeldingen er bindende pga antall plasser og matbestilling.

Det er danskenes grunnlovsdag den 5. og svenskenes den 6. juni.

**La oss gjøre dette til et
uforglemmelig treff for våre
nordiske søstre.**

Rebekkalogenes 100års-jubileum

Rebekkalogen kunne feire 100-år 28. mai 2009.
 Loge nr. 2 Urania inviterte Loge nr. 132
 Albert Schweitzer til å feire dagen
 sammen med oss. Markeringen fant sted
 11. mai. 2009.

Et reisebrev fra mitt barnebarn
Victoria Ulrichsen (20 år)

Hvordan går det med alle sammen? Jeg håper dere har det bra og koser dere i snørike Norge.

Den siste uken har det vært

mange venner av meg som har reist videre, jeg er trist over det – så nå begynner hjemlengselen å komme for alvor. Jeg har opplevd så utrolig mye på disse månedene, nesten ett år, som jeg har vært ute og reist.

Spesielt etter at jeg kom til Guatemala. For å være helt ærlig forandret livet mitt seg helt – over natten. Det jeg har opplevd her har for det meste vært vondt, tungt og trist. Men jeg har også opplevd fantastiske ting. Alle de menneskene jeg har møtt som garantert har blitt mine venner for livet. Jeg er så takknemlig for å kunne forlate Guatemala med så mange nye erfaringer.

Før jeg reiste fra Norge visste jeg knapt hvor Guatemala lå på kartet. Nå som jeg har bodd her en stund (5.mnd) har jeg fått fakta på bordet, og dette har jeg lyst til å videreformidle til dere.

Guatemala lider av store og alvorlige problemer. Landet er dessverre ikke mye omtalt i norske medier - og det er utrolig synd. Samtidig har Norge vært viktig for

Guatemala. Vi har blant annet bidratt til fredsavtalen som ble gjort i 1996 og ellers støtter vi opp økonomisk stadig vekk.

Guatemala er et fantastisk land - et paradys med vakre ruiner, aktive vulkaner, fantastiske nasjonaldrakter i de vakreste farger - et godt utgangspunkt i å være i paradys. Trist nok så er landet mer omdannet til en stor søppelplass – det er søppel over alt.

Norge er nesten tre ganger så stort som Guatemala. Befolkningen derimot er på nesten 13 millioner. I hovedstaden Guatemala City lever det rundt 3 mill. Hovedstaden har trist nok fått rykte som en av verdens ”farligste” byer, og er hardt rammet av fattigdom. Jeg har vært der et par tre ganger for å få det med – som turist.

Jeg har en venninne fra Danmark som har flyttet dit sammen med kjæresten, og for ikke så lenge siden dro jeg inn til henne og overnattet.

På kvelden dro vi ut og det er noe av det mest intense og rareste jeg har opplevd. Det var 6 låser på døren til leiligheten deres. Når vi

skulle ut måtte guttene sette seg i taxien først. Taxisjåføren må være en bekjent – det er ikke måte på hva som må passes på.

Ellers har jeg tatt bussen inn om dagen.

Bussene har som regel kulehull i frontruten og de kjører som gærninger.

Tro meg – Norge eier ikke råkjørere. En annen venn som bor i byen har også tatt meg med litt rundt i sin bil.

Politikerne her er på bunn – de to det sto om i presidentvalget er begge kjeltringer som drikker og dreper. Jeg fikk se fyrverkeriet på valgdagen inne i byen – det var fantastisk.

Guatemala er en del av ”Den tredje verden”.

Mesteparten av befolkningen lever på rundt 2 dollar om dagen.

Mens jeg har vært

her har jeg fått komme så nærme fattigdommen som jeg tror det er mulig for en vestlig jente som meg fra Norge.

Jeg har lært å sette pris på hva jeg har og at jeg ikke skal ha dårlig samvittighet over det så lenge jeg har forståelse av at det finnes en annen side av den verden jeg lever i, og som man skal respektere og hjelpe så godt man kan. Det er nok noen av dere som lurte på hva jeg skal gjøre når jeg kommer hjem. Dessverre har jeg ikke noe svar enda, men jeg har helt klart bestemt meg for at jeg vil gjøre verden til et bedre sted å være. Jeg vet ikke hvordan jeg skal klare det, men jeg har tenkt å prøve.

Guatemala er fortsatt hardt rammet av krigen som tok slutt i 1996. En del kamerater av meg har blant annet hjulpet til med å bygge hus for familier som bor i skur, eller ikke har noe hus i det hele tatt. Mange av dem er syke foreldre som ønsker et sted hvor barna deres kan vokse opp etter at foreldrene dør.

Det er mange utrolig triste historier fra de forskjellige prosjektene de frivillige jobber på. De barna jeg nå har jobbet med i 3 mnd har et ganske så enkelt problem – som hareskår.

I Norge og andre vestlige land gjøres operasjonen som regel rett etter fødselen og som oftest flere operasjoner - mer for utseendes skyld. Nå har det ligget rundt 10 babyer på sykehuset mitt med hareskår i over ett halvt år. Vi har også barn som ikke har så alvorlige tilfeller og som er hjemme i familiene sine og venter på at frivillige leger skal komme til sykehuset for å operere.

Etter operasjonen tar det en dag så er de tilbake hos familien sin. Det er helt utrolig. Det blir ikke gjort noen flere "etter-operasjoner" – som regel – det er mer snakk om å bare lukke overleppen. Jeg har vært så heldig at mens jeg har vært her så kom det leger fra Canada. De har allerede startet operasjonene og nesten halvparten av barna er sendt hjem. Det var utrolig fint å få oppleve.

Familiene bor som regel høyt opp i fjellene og har ikke råd til å komme for å besøke barna. De siste dagene har de kommet for å hente de opererte barna hjem.

Avdelingen der jeg jobber har ikke kun barn med hareskår. De fleste av barna er fryktelig underernærte. For noen uker siden kom det en ung kvinne med datteren sin pakket inn i tepper. Hun smilte som om ingenting var galt. –Reaksjonene til sykepleierne var helt utrolig og de er virkelig flinke til det de gjør, selv om de ikke har utdanningen som vi er vant med. Min reaksjon derimot var å løpe på do. Jenta var 5 år og veide 4,8 kilo, hun er hjernedød og ligger nå i koma med slanger ut av nesen. Hun kommer aldri til å klare å gå – spise selv – snakke eller noen andre ting som burde vært en selvfølge for alle barn som er friske i utgangspunktet. Jeg står ofte ved sengen hennes og en gang mener jeg hun smilte til meg – helt fantastisk.

Ellers så er det mest de frivillige som gjør en hverdag ut av "hverdagen" de er vant til. For utenom når de får mat så ligger de for det meste i sengene sine. Følelsen du får hver gang du ser noen av de barna smile er helt fantastisk. De forlanger virkelig ikke mye.

Det å bo i en den lille landsbyen San Juan del Obispo er fortsatt helt fantastisk. Nå føler jeg at jeg begynner å bli et familiemedlem. Det blir utrolig tøft å forlate dem. Det ikke å vite om jeg noen gang kommer til å se dem igjen er absolutt ikke noe gøy. Jeg er helt sikker på at en vakker dag skal jeg komme tilbake. Slik samfunnet fungerer her kan jeg aldri vite hva som vil skje med dem. Ellers er det utrolig når man snakker med mennesker her som forteller om barna sine. Det er mange som ikke vokser opp.

Det er en del ting jeg gruer meg å komme hjem til. Når jeg leser om barneseter som ikke er festet godt nok, Bettan som har gått ned 20 kilo, politisjefen i Norge som mener Oslo er en utrygg by – så merker jeg en liten klump i magen.

Her sitter man på gamle skolebusser fra USA med minst 50 mennesker. De er kalt Chicken bus og det er det en grunn til – for å si det sånn. Barna er de siste som får en plass å sitte. Spedbarna er festet til tepper rundt magen på moren. Her leser du om drap, mennesker som har dødd – katastrofer osv. Det

er som avisene allerede har annonsene klare, men skifter ut navn og dato. Jeg gikk inn på VG i dag og leste – USA - shoppet for 55,6 milliarder på fredag. Jeg merker litt at det å komme hjem vil bli tøft.

Jeg gleder meg vanvittig til å se dere igjen.

Ellers så setter jeg meg på flyet til Australia om 9 dager. Det vil bli en del ting som jeg må vende meg til og som kan bli vanskelig å vende tilbake til. For eksempel det med fattige mennesker som sitter rundt hvert hjørne og tigger etter penger. Oftest uten ben, armer, stemme eller med deformerte kroppsdelar. Jeg føler meg litt slem over å skrive dette, men noen ganger føles det som om jeg er midt i et "freakshow" - det er så absurd.

En vakker gate – mat!!!!, varm dusj og det å kunne kaste papir i do igjen – det skal virkelig bli herlig.

Helt til slutt – vil jeg at alle skal vite at jeg er så takknemlig for at jeg har fått bo 5 måneder i dette landet.

Guatemala kommer for alltid til å være noe av det største og viktigste i livet mitt. Det vil være vanskelig å forklare alt jeg har opplevd når jeg kommer hjem. Jeg skulle ønske alle sammen kunne ha vært her sammen med meg og fått oppleve denne verden som er så annerledes enn den vi er vant til. Igjen - jeg gleder meg til å se alle sammen. Husk at jeg er veldig glad i dere.

Stor varm klem fra Victoria som - ta det med ro fortsatt er den "Gamle Victoria", bare med en litt ny vri.

Et lite tilbakeblikk

Da vi nu sist hadde innvielse av 3 søstre tenkte vi tilbake på vår egen innvielse. Ella Edin i 1963 og Marvel Dahl i 1966. Høytideligheten i logesalen er like stor i dag, som den gang og og ritualene de samme. Men tiden har forandret litt.

Etter måltidene ved innvielse og gradspassing ble søstre, med sine faddere, OM og UM plassert ved det runde bordet under det store maleriet (hvor kaffen blir servert). Den gang var vi alltid i A-salen på grunn av stort fremmøte. Dette var før C- og D-smalen ble bygget.

Våre søstre sto for underholdningen på ettermøtene. Primus motor den gang var søster Eva Strøm Aastorp, skuespiller og sangerinne av yrke. Sammen med søster Brit Granli og Kari Andersen fikk

hun mange søstre med på forskjellig underholdning. Til stor gled og overraskelse for alle oss andre. Tenker på hvor flott søster Miriam Mathisen var som "fru Kristiania" der hun svevet frem og tilbake i lobbyen med sin parasoll og flotte kjole, mens hun deklamert "fru Kristiania".

Tenk at vi hadde så mange talenter blant oss. Det er det sikkert i dag også – få dem frem! Arbeide for arrangementkomiteen?

Etter innvielsen fikk vi av sosialkomiteen utlevert 1kg strikkegarn + pinner. Tok det med hjem og strikket lange herresokker, som sammen med cigaretter ble fine julegaver til uteliggerbåten for menn – ved Oslo-kai. Den er nedlagt for mange år siden.

Samtidig startet vi "Idéklubben" som besto av 6-8 søstre. Vi laget mange forskjellige artikler – vi både sydde, strikket og heklet med mer.

På klubbften – den gang to ganger hver måned ble søstre satt til å hjelpe med forarbeidene som komiteen tok med seg hjem for å fullføre. Alt ble solgt på sosiaften. Et fint tilskudd av penger. Da vi var OM var det ikke røkeforbud - unntatt ved måltidene. Det var ikke lov å røke før OM hadde gitt tillatelse. Vi var ikke røkere, og glemte av og til å gi tillatelse, men da fikk vi jo et lite vink om det.

Et langt liv i logen har vi hatt og opplevet en mengde forskjellige faser. Ville ikke ha vært logen foruten. **MANDAG ER LOGEDAG** og den gleden ved å være medlem håper vi alle søstre opplever eller – vil oppleve.

Beste hilsen i V. K. og S. Eksrådsrep. Marvel Dahl og Ella Edin.

Noen av søstrene var og feiret
Karin Hagberg sin 85-års dag
på Nordseter hjemmet.
21. januar 2010

Klubbaften i Den grønne sal. Astri Sollien leste fra Prøysen, og fortalte om reiser til Beijing og andre reisemål – som hun arrangerer. Enkelte av søstrene fra Loge Urania var med på en tur til Kina.

*Elna Kjer Mayer, 60 år,
Laila Halseth, 70 år og
Liv Krügsuold, 75 år*

Veteranenes aften 7. desember 2009.

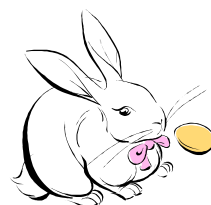
Bilder fra Logemøte 15. februar – da vi hadde instruksjon

*På vårt første møte 2010 –
den 18. januar ble søstrene*

- Gunhild B Ullestad,*
- Inger Tangen og*
- Torill Kaborg innviet.*

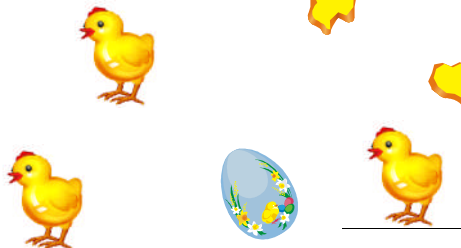
1. feb. 2010 - 1. grad til søstrene Hege Sølvesen og Elisabeth Buntz.

Hei alle mine søstre!

I dag er jeg i det Italienske hjørnet og jeg har noen gode oppskrifter jeg gjerne vil dele med dere. Hva med å lage noe godt og litt annerledes til påske. Disse oppskriftene passer når som helst. Og min erfaring er at det alltid er vellykket. Lykke til og samtidig vil jeg ønske dere alle en riktig god påske i V.K. og S.

Søsterlig hilsen fra Ingebjørg M. Lippart

Biscotti med tørkede frukter

(ca 25 – 30 stk)

De tørre sprø kakene dyppes tradisjonelt i vin Santo (italiensk dessertvin), men både gløgg, te og kaffe er godt følge.

125 gram sukker
1 egg og 1 eggeplomme
125 gram hvetemel
½ ts bakepulver
1 klype salt
100 gram blandingspose med tørkede frukter (mango, aprikos osv.) hakkes opp i mindre biter
100 gram tørkede svsker – hakkes opp i mindre biter (kan også ha hakket kokesjokolade i) 1 eggehvite til pensling

Steketemperatur: 200 grader - steketid.

20 minutter

Tørketid: ¾ - 1 time ved 75 grader

Pisk sukker, egg og eggeplomme til tykk eggedosis. Tilsett de øvrige ingrediensene og form til avlange stenger. Det gjør ikke noe om de sklir litt ut i bredden, fordi deigen er myk, og det skal være slik. Pensle med eggehvite og stek ved 200 grader i ca 20 minutter. Skjær de avkjølte stengene i 1 cm tykke skiver, på langs. Legg dem side om side på bakepapir, på bakeplate, og tørk dem ved 75 grader i ¾ - 1 time.

TIRAMISU – 6 personer

250 gram Mascarpone kremost
1 pakke "ladyfinger" kjeks (den jeg bruker heter Savoiardi)
1 dl sterk kaffe
1 lite glass portvin
3 egg
5 ss sukker

Fremgangsmåte:

Fordel kjeksene i en ildfast form – den skal dekke bunnen.

Hell kaffe og portvin over kjeksene.

Skill eggene, pisk eggedosis av eggeplommene med 3 ss sukker og bland dette med osten.

Pisk eggehvitene nesten stive, tilsett 2 ss sukker og pisk til den er helt stiv. Bland stivpisket eggehvite forsiktig med eggedosis/osteblanding – Fordel blandingen over kjeksene, strø over kakao (jeg foretrekker raspet kokesjokolade) og la stå kaldt i 3 – 4 timer.

Serveringstips: Det smaker godt med en kopp kaffe og et glass god portvin til denne desserten.

Så er det vel "selvangivelsen som står for tur". Men ikke alle kan gjøre som Snoopy – selv om vi vel godt kunne tenke oss akkurat det? Ha en fin påske og en fantastisk vår – **HUSK Å SENDE INN STOFF TIL SOMMERNUMMERET – I GOD TID –** NB! Det som står uten underskrift er Kari Ulrichsen ansvarlig for.

Med søsterlig hilsen fra Redaksjonen

